

Pressupostos

Els Pressupostos que presenta el govern de CiU i del president Mas són inacceptables.

El Full de ruta del President, vist des de les línies mestres pressupostàries, mostren una política que agreuja la situació de la majoria ciutadana, a més de no aportar cap clau sobre el progrés de la sobirania catalana. Som davant una aplicació pura i dura de les línies econòmiques de Brusseles i del govern de l'estat espanyol.

Les concessions d'ERC al govern de CiU són ben negatives per aconseguir un acord, tàcit o explícit, de les esquerres, si més no per manllevar l'hegemonia política catalana a CiU i a la dreta catalana.

ERC ha evitat presentar una esmena a la totalitat als Pressupostos, retira l'esmena anunciada a la llei d'acompanyament, amb el que no es promou una alternativa complerta al lideratge polític convergent. És el tercer any consecutiu que l'esquer de Mas sobre la independència. Serà també el tercer anys que ERC pica l'ham del poder econòmic i de CiU?

Oriol Junqueras queda atrapat, sinó hostatge, d'una pressió parlamentària, mediàtica i fàctica, que només ha fet que començar. La pressió seria creixent i potent si ERC s'atrevis a concretar un lideratge alternatiu, com per altra part sí va anunciar Junqueras en la seva conferència.

Aquest dijous passat, Joan Mena, en nom de la coalició ICV-EUiA, ha denunciat aquests Pressupostos, mentre plantejava la necessitat d'un pla de xoc d'emergència social.

Som en una taxa d'atur d'entorn el 19,1%, 220.000 famílies tenen tots els seus membres a l'atur, pobresa i gana progressen al ritme de les retallades, la indústria reula, la pobresa energètica afecta a 360.000 cases, la salut i l'educació segueixen en depauperació. Uns pressupostos que incrementen les desigualtats i deconstrueixen país.

En el Parlament també Lorena Vicioso ha denunciat la gravetat de l'atur en concret entre els i les joves, una generació complerta neda en la precarietat sense futur.

El Post 9 N necessita uns Pressupostos que permetin un país sobirà. No són els de CiU. Cal que la política econòmica de la Generalitat generi i apliqui desconexió amb les imposicions autonòmiques estatals, i amb les europees de la UE de la Troica.

Política industrial, Treball i Salari mínim, Serveis públics, Renta bàsica, Inversions a infraestructures, Salut, Educació escolar i investigació universitària, Habitatge, Energia, Pobresa zero. Fiscalitat, Frau i Corrupció. Impostos.

Uns Pressupostos que acostessin aquests elements cabdals a les mitges europees, permetria que una majoria social aportés cohesió i fermesa a un canvi de ruptura democràtica sobirana catalana.

Francesc Matas Salla